

KOLIKO KOŠTA SAT VREMENA

Uloge: otac, sin

Otac ulazi na pozornicu umoran i nervozan. Sin ga čeka na vratima.

Sin: Tata, smijem li te nešto pitati?

Otac: Naravno, sine, reci, što je?

Sin: Tata, koliko ti zarađuješ na sat?

Otac (prilično nestrpljivo): Što te briga koliko zarađujem, zašto me to pitaš?

Sin: Pa, samo sam želio znati. Molim te, reci mi, koliko zarađuješ na sat?

Otac: Hajde, dobro, ako te već tako jako zanima, zarađujem 50 kuna na sat.

Sin (tužno): Oh! Tata, molim te, možeš li mi posuditi 25 kuna?

Otac (ljuto): Ako je jedini razlog što me pitaš da ti posudim 25 kuna taj da možeš kupiti nekakvu igračku ili sličnu glupost, okreni se i idi pravo u sobu i razmisli zašto si tako sebičan. Ja ne radim svaki dan za takve dječje ludorije!

Dječak tiho odlazi u sobu. Otac već iscrpljen, postao još ljuciji zbog takvih dječakovih nepotrebnih pitanja.

Otac (ljuto): Kako se samo usuđuje pitati takva pitanja, samo da bi dobio novac?

Otac (smireno): Možda mu je nešto stvarno trebalo za tih 25 kuna... Stvarno ne pita često i ne traži novac...

Odlazi do dječaka.

Otac: Jesi zaspao, sine?

Sin: Nisam, tata, budan sam.

Otac: Razmišljao sam... Možda sam bio prestrog prema tebi maloprije. Imao sam težak dan i iskalo sam se na tebi. Evo ti 25 kuna koje si tražio.

Sin (smiješeći se): Oh, hvala ti, tata!

Dječak vadi novac koji ima kod sebe i broji ga.

Otac (*ljutito*): **Zašto si tražio još novca kad ga već imaš?**

Sin: **Zato što nisam imao dovoljno, tata, a sada imam! Tata, sada imam 50 kuna. Mogu li kupiti sat tvoga vremena? Molim te, dođi sutra kući ranije. Želim večerati s tobom.**

Otac (*grli dječaka i govori slomljenim glasom*): **Oprosti sine!**

